

## ประวัติความเป็นมา

ติมอร์ เป็นเกาะในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นเกาะที่ใหญ่ที่สุดที่อยู่ระหว่างเกาะชวากับเกาะนิวกินี ชาวยุโรปเข้ามายึดติมอร์ไว้เป็นอาณานิคมตั้งแต่ พ.ศ. ๒๐๕๘ โดยดินแดนทางตะวันตกของเกาะถูกปกครองโดยเนเธอร์แลนด์ ปัจจุบัน คือ ติมอร์ตะวันตกของอินโดนีเซีย ทางตะวันออกของเกาะถูกปกครองโดยโปรตุเกสและปัจจุบันคือประเทศติมอร์-เลสเต (ติมอร์ตะวันออก)



## ประวัติศาสตร์ยุคแรก

ประชากรที่อพยพมายังเกาะติมอร์ ส่วนใหญ่เป็นชาวออสเตรเลีย เอเชีย ประชากรในปัจจุบันเชื่อว่าเป็นผู้ที่หนีรอดจากคลื่นผู้อพยพมายังเกาะสามระลอก กลุ่มแรกเป็นกลุ่มชนที่ชื่อ เวดโด-ออสเตรเลีย มาจากทางเหนือและตะวันตกเมื่อราว ๔๒,๐๐๐ ปีมาแล้ว แม้จะไม่พบหลักฐานมากนัก แต่กลุ่มชนชุดแรกเป็นนักเดินเรือที่มีทักษะเชี่ยวชาญ และมีเทคโนโลยีมากมายที่จะเดินทางมาถึงออสเตรเลียและเกาะอื่นๆ ต่อมาเมื่อประมาณ ๒,๕๕๗ ปีก่อนพุทธศักราช กลุ่มชนระลอกที่ ๒ คือชาวเมลานีเซียได้เดินทางมาถึง ชนกลุ่มแรกขยับไปอยู่ตามเขตภูเขาชั้นใน กลุ่มสุดท้ายคือ ชาวมลายูดั้งเดิม เดินทางมาจากจีนตอนใต้และอินโดจีนตอนเหนือ พ่อค้าชาวฮากกาจัดอยู่ในกลุ่มสุดท้ายนี้เช่นกัน ชาวติมอร์มีเรื่องเล่าเกี่ยวกับบรรพบุรุษ ที่แล่นเรือมาถึงทางตะวันออกของเกาะ โดยมาจากดินแดนทางใต้บางเรื่องเล่าว่า บรรพบุรุษของชาวติมอร์ เดินทางมาจากคาบสมุทรมลายูหรือมีนังกาเบาบนเกาะสุมาตรา



ชาวติมอร์ในรุ่นต่อมาไม่ใช่ชาวทะเล พวกเขาเป็นคนที่อยู่กับพื้นดิน โดยไม่ติดต่อกับเกาะอื่นทางทะเลติมอร์เป็นส่วนหนึ่งของบริเวณที่มีเกาะขนาดเล็ก และมีประชากรอยู่น้อยที่อยู่ทางภาคตะวันออกของอินโดนีเซีย การติดต่อกับโลกภายนอก จะผ่านเครือข่ายการค้าของต่างชาติ เช่น อินเดียและจีนที่เดินทางมาถึงเกาะ สินค้าภายนอกที่เข้ามาถึงบริเวณนี้คือ ทอง ข้าว เงินเหรียญ โดยนำมาแลกเปลี่ยนกับเครื่องเทศ เขากวาง ช้าง ฑาส เป็นต้น



นาการาเกรอตากามา พงศาวดารของราชวงศ์มัชปาหิต ถือว่าติมอร์เป็นรัฐบรรณาการ แต่ตามที่ดูแม ปิรัช ผู้จัดบันทึกประวัติศาสตร์ชาวโปรตุเกส ได้เขียนไว้เมื่อพุทธศตวรรษที่ ๒๑ เกาะที่อยู่ทางตะวันออกของเกาะชวาทันหมดถูกเรียกว่า ติมอร์ นักชาตินิยมชาวอินโดนีเซียใช้พงศาวดารของราชวงศ์มัชปาหิตในการกล่าวอ้างว่าติมอร์ตะวันออกเป็นของอินโดนีเซีย นักสำรวจชาวยุโรปรุ่นแรก

รายงานว่ามีผู้ปกครอง เป็นเจ้าชายหรือหัวหน้าเผ่า ส่วนที่มีความสำคัญที่สุดคือ เวฮาลี หรือราชอาณาจักรเวฮาล ในติมอร์ตอนกลาง ซึ่งมีชาวเตตุม ชาวบูนัก และชาวเกมกาคัยอยู่ ในพุทธศตวรรษที่ ๒๑ เนเธอร์แลนด์และโปรตุเกสได้มาถึงเกาะติมอร์ และได้แบ่งเกาะติมอร์ โดยเนเธอร์แลนด์ครอบครองภาคตะวันตก และโปรตุเกสครอบครองภาคตะวันออก ทำให้ติมอร์ตะวันออกมีประวัติศาสตร์ต่างไปจากเกาะข้างเคียง

ในปี พ.ศ. ๒๕๔๒ ติมอร์ตะวันออกได้แยกตัวเป็นอิสระ และได้รับเอกราชอย่างเต็มตัวเมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ เมื่อประเทศติมอร์ตะวันออกเข้าร่วมองค์การสหประชาชาติในปีเดียวกัน ก็ได้ตกลงว่าจะเรียกประเทศอย่างเป็นทางการว่า "ติมอร์-เลสเต" ซึ่งเป็นชื่อในภาษาโปรตุเกส



สาธารณรัฐประชาธิปไตย  
ติมอร์-เลสเต

ด.ช. ภูรินทร์ จุลนวล  
ม.๑๐๕ เลขที่ ๗